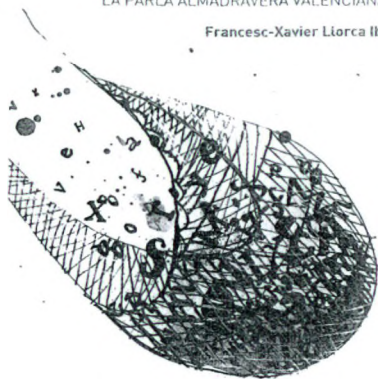

LLENGUA D'ARRAIX
LA PARLA ALMADRavera VALENCIANA
Francesc-Xavier Llorca Ibi

COL·LECCIÓ RECERCA 8

LLORCA IBI, Francesc-Xavier

Llengua d'arraix.
La parla almadravera valenciana

Acadèmia Valenciana de la Llengua /
Col·lecció Recerca 8, València, 2008
214 pàgs.

Reproducció facsimilar de gravats i
dibuixos en blanc i negre.

Des de la llunyana prehistòria, les persones, coneixedores de la gran font de recursos que és la mar, se les han enginyades per procurar-se aliments provinents d'ella, i si pot ser en gran quantia, millor. Des d'antic, les tècniques utilitzades han estat d'allò més variat, però sempre amb la base de muntar tota mena d'estrís i parany per capturar eixe aliment en forma de peix, cefalòpode o mol·lusc. D'aquests ormejos el més espectacular, per les seues dimensions, muntatge i captures obtingudes, ha estat l'almadrava, en totes les seues varietats, i d'entre els millors especialistes en aquesta modalitat de pesca, els almadravers de Benidorm, de la qual cosa ja se'n fa ressò, a les acaballes del segle XVI-II, el botànic Cavanilles en les seues *Observaciones...* Doncs bé, ara Francesc X. Llorca Ibi, investigador infatigable, publica dins la col·lecció recerca de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua un estudi sobre el llenguatge dels almadravers que porta per títol *Llengua d'arraix. La parla almadravera valenciana*.

Aquest estudi s'estructura, després de la presentació que li fa el Dr. Emili Casanova i de la introducció i agraïments de l'autor,

en quatre grans capítols, dels quals ara us anirem desgranant els seus continguts.

Al primer capítol, "El tonaire i les almadraves", el Dr. Llorca ens introdueix en les tècniques més senzilles de la pesca de la tonyina com són: el tonaire i l'almadraveta, i concretament en les variants de moruna i llissera. En aprofundir en la lectura d'aquest capítol coneixereu les parts de l'almadraveta moruna, les embarcacions emprades en el seu calament i el mode de fer-ho. Així mateix, l'autor ens aproxima històricament a la modalitat de llissera i ens dóna a conèixer les parts d'aquesta modalitat d'almadraveta, les embarcacions, el personal i les accions implicades en la pesca.

El capítol segon el dedica a "L'almadrava gran". Després d'introduir-nos i aproximar-nos històricament a aquesta tipologia d'almadrava, aterra en allò que és l'almadrava valenciana, la importància econòmica que ha tingut la seua instal·lació i la seua incidència sobre la toponímia. Després se centra en l'estudi de l'almadrava a Benidorm, des del segle XVIII al segle XX, i a continuació ens parla d'un dels secrets més ben guardats del món de la mar, el calament de l'almadrava, i com no, del *quadro*, de les eines de fondeig i de surada, del cordam i de les persones i embarcacions implicades en armar i tirar a terra l'almadrava.

Al tercer capítol, "La parla almadravera", podreu llegir com s'ha fornit, entre les terres compreses entre Dénia i Tabarca, amb centre a Benidorm, el llenguatge mariner especialitzat de l'almadrava. Ací coneixereu la història de l'art, el mateix art i l'estructura social i el context lingüístic d'aquesta parla especialitzada. Així mateix, l'autor ens aproxima als constituents bàsics i als recursos per a la creació de terminologia almadravera, fins i tot, parla dels estrangerismes en el parlar almadraver valencià, dels termes no registrats i de la transmissió del lèxic, a més a més, fa una aclaridora explicació sobre la lleugeresa amb què s'ha atribuït a certs mots el qualificatiu de mossarabisme.

En el capítol quatre, el Dr. Llorca trau a la llum un estudi detallat del lèxic almadraver mot a mot, fins i tot, en alguns casos puntuals, per tal d'aclarir la pronúncia exacta del mot estudiat en fa la transcripció fonètica.

Tanca el llibre un apèndix documental, l'índex de paraules i una extensa bibliografia.

Estic segur que tant els filòlegs, com els curiosos del llenguatge mariner, com

els amants de la mar gaudiran amb la lectura d'aquest treball de recerca. Us el recomane.

Jaume Buigues i Vila

ROMERO, Joan (director);
VERA, Fernando; et altri

Diagnóstico técnico sobre funciones urbanas y desarrollo territorial en Dénia. Aplicación de un sistema de indicadores

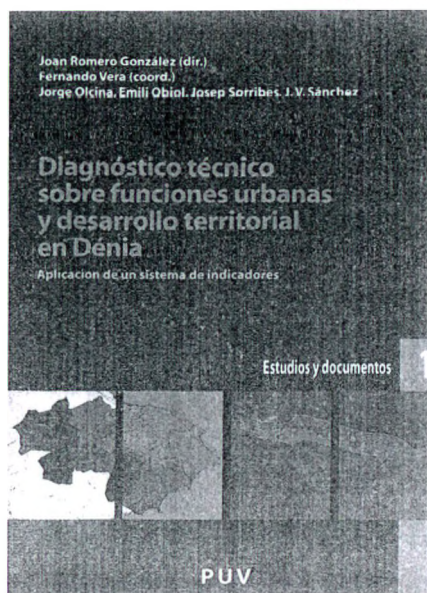
Desarrollo Territorial. Serie Estudios y Documentos, 1. Universitat de València, 2008. 306 pàgs.

L'objectiu principal d'aquest treball és l'elaboració d'un diagnòstic tècnic referit a les funcions urbanes, en consonància amb el model de desenvolupament territorial de la ciutat de Dénia, sobre la base d'un sistema ample d'indicadors orientat a conèixer l'eficiència de l'estructura urbana, les infraestructures i equipaments específics, a més dels aspectes relatius a la qualitat ambiental i de vida, la situació de l'urbanisme i l'ordenació del territori.

La idea final és plantejar l'àmbit local com un territori amb capacitat per a aportar avantatges competitiu a les empreses i qualitat de vida als ciutadans.

El diagnòstic tracta de detectar aspectes que requereixen intervenció o millores en benefici de la qualitat de vida i la competitivitat territorial de l'àmbit local.

Josep Andrés

Espai del llibre n.º 11. - Primer vegada 2007